

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Необичан начин писања књиге

„Кога се тиче како живе приче“ је збирка прича коју је написао Дејан Алексић.

Брзо сам прочитала књигу. Свидео ми се необичан начин писања књиге. Уводна прича није хтела да буде уводна, па се расправљала са писцем о томе, једна прича је побегла, па сам морала да затражим од писца да ми је пошаље. Ту је и прича која се чита кроз рупу. Постојале су исте приче са принчевима и змајевима, па су се њих две замениле. Једна је имала оба принца, а друга оба змаја. Ту су и прича у којој је било математике, а ја волим математику, прича без краја и друге.

Највише ми се свидела „Размажена прича“. Њу писац није хтео да напише зато што је размажена. Она се жалила на главног лика, вука. Није хтела вука због његових бува. Мислила је да изгледа ружно и да су све буве тачке, запете и сви знакови. Хтела је да писац обрише знакове. Он то није хтео да уради, зато што се онда прича неће разумети. Прича је била упорна. Писац није попустио. Сетио се да може да опере вука и да ће онда нестати буве. То су и урадили. Онда су и писац и прича били срећни.

Нека деца се слично понашају као размажена прича. Та деца плачу кад им нешто не дају родитељи. Моја сестра Ива то понекад ради. Мама јој онда каже да не буде размажена.

Препоручујем ову књигу зато што је занимљива и написана на необичан начин. Свидело ми се што су главни јунаци књиге приче, а у обичним бајкама или причама су јунаци принчеви, принцезе и обични људи.